

[Jens Møller.]

mand kan tage del i, den mand, der ikke har penge i den størrelsesorden, at han kan opkøbe fast ejendom el. lign.

I den forbindelse vil jeg gerne pege på det forslag, som ligger i udvalg i øjeblikket, om en indeksopsparring. Jeg tror, der her vil være mulighed for virkelig at fremme opsparringen, så også den almindelige mand og kvinde kan deltage i denne opsparring.

En anden ting er spørgsmålet om aktier. En aktie er jo i virkeligheden en form for værdisikret opsparring. Det er nok nødvendigt, at vi kommer lidt væk fra det, at man ligesom har gjort det til noget suspect at eje aktier, dette, at folk, der ejer aktier, ligesom skal ligestilles med spekulanter og kapitalister og den slags. Det er en meget farlig udvikling. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi får en popularisering af aktiebesiddelsen, ikke særlig af hensyn til de store aktieejere, men netop for at få den ud til de mange enkelte mennesker, som på den måde kan investere direkte i erhvervslivet.

Men for at det kan lade sig gøre, er der visse ting, vi bliver nødt til at ændre på; f.eks. må reglerne for omsætning, altså køb og salg, af aktier smidiggøres ganske væsentligt. Som det er i øjeblikket, kan det jo ikke lade sig gøre at sælge en aktie, uden at man skal have mindst én revisor, når man skal skrive sin selvangivelse bagefter.

Man må også se lidt på beskattningen ved salg af aktier, ikke i den forstand, at spekulationsgevinsterne ikke skal rammes — det skal de ganske sikkert — men sagen er, at vi i dag meget ofte ganske enkelt beskatter inflationsgevinsten, som vi kalder den, altså beskatter det, at disse aktier netop er værdisikrede.

Selve beskattningen af aktier må vi også se på; jeg ved, der ligger en betænkning fremme om hele spørgsmålet om dobbeltbeskattningen, hvor det jo i dag ofte er sådan, at en aktie beskattes med helt op til 75 pct.

Der er her et ganske særligt problem, som hænger sammen med det, ministeren talte om i tirsdags, hvor han talte om de mange små og mindre virksomheder, som måske netop er dem, vi skal satse på fremover. Disse små og mindre virksomheder er jo ofte aktieselskaber, men vel at mærke

aktieselskaber, der ikke er noteret på Børsen, det vil sige selskaber, hvor kursen sættes som en skattekurs, og det virker ofte ganske urimeligt. Jeg ved flere tilfælde, hvor den sættes sådan, at de mennesker, der har aktier i sådanne virksomheder, direkte har underskud af deres penge, og det er jo ikke på den måde, man opfordrer folk til at spare op.

Altså, en popularisering af aktiebesiddelsen og en spredning af den til store grupper i vort folk er sikkert en af de fremkommelige måder til at fremme den opsparring, som ganske enkelt er nødvendig for at skaffe erhvervslivet den investering, der skal til. Samtidig vil en sådan investering være med til at sænke forbruget, i hvert fald det private forbrug: man kan jo ikke både spare pengene og bruge dem.

Men når vi taler om forbrug, er det vel især det offentlige forbrug, vi må fæste os ved, det offentlige forbrug, som alle er enige om skal sættes ned. Der er allerede flere, der har talt om en rationalisering af den offentlige administration, og det er sikkert helt rigtigt, at sådan skal vi have det gjort. Men det er et spørgsmål, om det er nok, om ikke vi direkte bliver nødt til at tage mange af de gamle love op til revision med det sigte at få dem gjort lettere at administrere.

Jeg tror dog ikke, vi nogen sinde kan komme så langt, som ordføreren for fremskridtspartiet mente: at vi fik lovene lavet så enkle og lette, at alle kunne overse dem og forstå dem. Der er nemlig det store problem, at ligegyldigt hvordan vi laver lovene, er der altid mennesker, der vil prøve på at udnytte dem og omgå dem til egen fordel. Kunne vi være sikre på, at alle mennesker var indstillet på at holde lovene, ja, så kunne vi jo nøjes med én eneste lov: du skal elske din næste som dig selv.

Men det, der kan spares på administrationen, må vi nok se i øjnene er ikke de store tal. Vi bliver nødt til også at gå ind i området de offentlige ydelser, som det er nævnt fra flere sider.

Dér vil vi fra vor side sige, at det vil vi gerne være med til, men kun på betingelse af, at det ikke rammer de mennesker, der virkelig trænger til hjælp, de mennesker, der virkelig er i nød. Derimod vil vi gerne gøre en indsats for at komme nogle af de